

SKANDINAVISKE

CANADIENSAREN

KRISTLIG OCH POLITISK VECKOTIDNING.

Löp N. 78. — ÅRG. 7.

WINNIPEG, MAN. 10 FEBRUARI 1893.

No. 6—LÖSN. 5 CTS.

AKTA DIG.

Mel. 78 Sångb. för Söndagskv.
Full af faror världen är—
Akta dig, min vän!
Herrens eget ord så lär—
Akta dig, min vän!
Om du vill ditt eget väl,
Akta då din dyra själ
Och blif icke syndens träl!
Akta dig, min vän!
Förkladd satan stundom går—
Akta dig, min vän!
Narrar många i sin vär,
Akta dig, min vän!
Åldringarne likaså
Oforsökta ej få gå
Att Guds dyra ord försmå—
Akta dig, min vän!
Är ej Herrens ord ditt allt,
Akta dig, min vän!
Gör du ej hvad Gud befallt,
Akta dig, min vän!
Om du här försörj min bön,
Går du måste om din bön
O, må det ej bli ditt rön—
Akta dig, min vän!

GUDS BELÄTE.

Den sista länken i skapelsekedjan var det första människoparet. Rena, fullkomliga och lika sin mästarare utgingo de ur den allsmäktige skaparens hand och sattes såsom hufvud för de öfriga sinliga varelserna. I sanning ett skönt konstverk och ett härligt uppdrag. Gud visste, hvad han gjorde. Mose berättar härom i sin första boks 1 kapitel: "Vi vilja göra människor efter vårt beläte, till vår afbild, att i ända öfver fiskarne i hafvet och öfver foglarna under himmelen och öfver fånaden och öfver hela jorden och öfver alla kräddjur, som kräla på jorden." Och detta himmelska beslut trädde omedelbart derpå i kraft, hvilket så poetiskt besjungs i 27 versen: "Gud skapade människan efter sitt beläte. Efter Guds beläte skapade han Man och qvinna skapade han." Med hvilket behag och tillfredsställelse måtte icke hans ögon hafva hvilat på denna skapelsens krona, ur hvilken hans egen vishet och magt, helighet och härlighet lyste fram i varje drag och afspglade den sällhet, som tillföll här af fylde deras inre! Huru länge detta lyckliga tillstånd har varat vet vi icke, men att det tog slut, det ha vi nog samt fått lära känna. På samma gång, som fallet i synd egde rum, drogs en tjock, kall dimma kring människans förstånd: hon trodde, att hon kunne gömma sig för en allvetande Gud. Och då de blefvo framkallade till bekännelse, voro de oheliga nog, att vilja skjutta skulden på andra. Icke underligt, att en osalig känsla dref dem att sticka sig undan honom, hvars bud de öfverträdde. Guds beläte förlorades och skulle alltid förblifvit så, om icke Gud skridit till handling att söka verkställa sin älskingsplan: Upphöja men-

niskan öfver sina händers verk. För att kunna nå sitt mål, måste Guds älskheten med de fallna barnen åter upprättas. Af denna orsak sände han sin enfödde son i världen, "hvilken var Fadernes härlighets återsken och hans väsendes afbild" (Ebr. 1:3). Genom honom, Jesus Kristus, strålade så väl genom hans lära som lefverne Guds beläte, såsom Paulus omnämner i 2 Kor. 4:4, icke blott för att visa hvad människorna förlorat, utan för att hjälpa dem åter till det förlorade paradiset.

För detta viktiga uppdrag offrade han icke blott sin tid och sina krafter, utan äfven sitt lif, "Gud till en söt lukt"; och för detta uppstod han ock, såsom det heter i 1 Kol. 1:17: "Han är den förstfödde ifrån de döda, på det att han i allt skulle vara den främste." Genom personlig förening med honom åter upprättas, åtminstone till en del, det förlorade Guds beläte i människans själ här i nådatiden. Den genomgripande förändringen, som härigenom sker, sprider nytt ljus i förståndet, så att man ser, att man ingenting är eller förmår af sig själf, utan att det hela beror på Guds barmhertighet. Och får Gud vidare sin vilja fram med en sådan, så mottager hon genom tron på Kristus, rening i blodet från alla synder, och en salig känsla fyller själen med tack och lof. Ju närmare och förtroeligare hon sedan lefver med sitt lifs Gud, desto mer liknar hon honom i allt sitt görande och låtande. Ingenting är heller viktigare för henne än att se efter, hvad Guds vilja i ordet är, och derefter vill hon ställa sin Derigenom blir Gud i tillfälle att lysa och värma så, att hon i sin ordning låter sitt ljus lysa för medmänniskorna, eller med andra ord i Gudens bild lyser fram från en sådan ny skapelse. Det inre beläte har återupprättats och när sin fullkomning, då man står inför honom, ansigte mot ansigte och får se honom som han är (1 Joh. 3:2). Obegripliga kärlek! Paulus säger: "Dem, hvilka han har förut känt, har han ock förut bestämt, att de skulle vara lika hans Sons bild, på det att han må vara den förstfödde bland många bröder" (Rom. 8:29).

Men äfven om den inre likheten genom lifsförening med Herren Jesus återvinnes, så är dock den yttre förlorad åtminstone under närvarande tidsålder. Ty fastän Gud icke under englar lade den tillkommande världen, utan sätte människan till berre öfver sina händersverk, så se vi dock icke ännu allt vara lagdt under hans fötter, såsom vi läsa i Ebr. 2 kapitel. Gud har dock icke ingrat eller ändrat sin ursprungliga plan. Det är vårt hopp, att orden "ännu icke" skola en gång falla bort, och vi nå det höga mål, hvartill vi blifvit skapade. Till dess har Jesus, Guds strålbild, fått gå magt i himmelen och på jorden för att möjligen bringa det arbete med oss. Måne

han skall lyckas? Måne han skall lyckas med dig, min läsare, eller med mig? Må vi tänka mera härpå och villigt mottaga Guds fräsande och omskapande nåd! En e-ig blygsel öfver vårt handlingsätt skall trycka sinnet och fylla själen med förebråelser, om vi försumma eller förakta en sådan gudomlig kärlek, som icke känner sig riktigt tillfredsställd, förr än han får oss upp öfver allt annat. "I dag, om I hören hans röst, så förhärden icke edra hjärtan." Ebr. 4:7.

BLINDHET.

Att vara blind är mycket svårt och sådan förtjenar vårt ömaste deltagande. Men ett gammalt ordspråk säger, att ingen är så blind, som den, som ej vill se, och ingen så döf som den, som ej vill höra, och för dylikt finnes icke heller någon hjälp. En sådan liknar mannen, som genom någon olycks-händelse förlorade sin syn, men som aldrig kunde öfvertygats om sin blindhet, utan trodde felet ligga i solen eller ljuset. I sanning en svår ställning! Men ännu farligare är det, ifall en sådan ger sig ut för att vara andras ledare, vare sig på det politiska eller religiösa området. Skulle någon komma till tron på Herren Kristus, så får sådant namn af methodistisk omvändelse, en sådan ledare tror, att till omvändelse fordras ens hela nådatid. Han kan måhända uppdelat Ap. 2:37 i öfver och under afdelningar, men ser till följd af sin blindhet ej, att tre tusen blefvo frälsta på samma gång. Och skulle man vil något tillfalle bjuda någon komma att höra Guds ord eller att gifva Gud sitt hjerta, då är man icke bara partisk, utan villfarande. Och är det fråga om nykterhet, då låter det—jag hade så när sagt—lustigt. Kyrkan skall utföra arbetet, heter det. Men den, som tror att en kyrka skall anfälla krogen, när dess ledande män ega aktier i affären och biskoparne försvara den samma, den må vara bra blind. Ah nej! De gamla böckerne äro nog fördärliga medel mot krogen, och man får nog slita ut de man har och beställa en ny, förbättrad upplaga och krogen står der ändå. Man må lesinna, att der finnes flera krogar i kyrkor, och då de sistnämnda hållas på somliga platser öppna endast två timmar i veckan, så stå krogarna öppna både dag och natt.

När man så märker, att en del börjar tvifla på den s. k. kyrkans kraft, så måste ett annat hjälpmedel upptäckas. Då får man höra, att åkten skapet leder till nykterhet. Men som åkten skapet är öfver tusen år äldre än dryckenskapen, så tror jag icke mycket på dylika fantasier dogmer. Åkten skapet är från paradiset och stiftadt af Gud själf, och vi tro icke att der fans något brännvin. Det oaktadt se vi, att åkten skapet va-

rit i många fall, sedan dryckenskapen kommit in i världen, liksom till att väcka björnen.

Men jag vill peka på en sak, som kanske för många är en hemlighet, den nämligen, att ungarlarne ha icke hela skulden till eländet, utan mycket ondt skulle förekommas, om ungarlarne blefvo nyktra först, innan de gifva sig. Vi ha sett gifva folk dricka lika mycket som ogifva, deras hem är ett olyckligt hem, och det borde egga hvarje nykterhetsvän och hvarje kyrka till medlidande för att få drickaren nykter och sådana lagar tillstånd, som förhindra, dylika dryckers tillverkning och försäljning. Om kyrkan skulle blifva så andelig, att hon bara lägger armarna i kors och ser på, då är en sådan blind. O. B.

CANADA NYHETER.

OTTAWA. Budgeten för 1893—94 har framlagts för Parlamentet. Den visar en summa af \$42,919,613. Bland utgiftsposterna märkas för immigration \$200,000, rådhus i Regina \$200,000, allmänna byggnader i Calgary \$25,000, Mounted Police kaserner \$25,000, Indianerna i Manitoba och Nordvestern \$777,271, o. s. v.

Antalet postkontor i Canada den 1 juli 1892 utgjorde 8,288. Af dessa i Manitoba och Nord Vestern 612. Under föregående året befordrades genom postverket 103,000,000 bref.

Kostnaden för folkräkningen i Canada 1891 utgjorde \$269,939.

Tullen på "twine" antages af Ottawa parlamentet blifva nedsatt. Canadas farmare hafva länge begärt en ändring härutinnan men hittills mött motstånd af de starka fabriksägarna i östra Canada.

Marin och Fiskeri Departementet vill sända en rikhaltig samling af fisk till verdensutställningen i Chicago. Bland samlingen är inbegripen en stor, som är fångad i Winnipeg sjön. Den väger 180 pund och mäter 6 fot 2 tum i längd.

En expedition med Herr Lafferrerier som ledare, skall snart utgå från Ottawa till Mackenzie River distriktet.

MONTREAL. Canada Pacific jernvägens netto behållning 1892 utgjorde \$8,623,950. Reserv fonden utgör nu \$6,322,331.

Tretti representanter från kolfirmor i Pennsylvania äro f. n. i Montreal för att försöka hvar och en för sig att få Grand Trunk jernvägens kontrakt för 800,000 tons kol i värde uppgående till en kostnad af 2 million dollars.

EDMONTON. Ej mindre än 858 homesteads upptogs omkring Edmonton 1892 och från den 1 till den 24 januari hade allaredan 22 homesteads upptagits.

WINNIPEG. Chefen för Canada Pacific jernvägens plats anskaffnings byrå, stadsfullmäktige Alex Calder har tillställt redaktionen följande vänliga bref om arbetsutsigterna:

"Det är mig ett nöje försäkra eder, att kommande år blifver det större behof af arbetare, än det varit under något af de föregående sex eller sju åren. Icke blott skall Canada Pacific jernvägen fullbordas till gränsen, utan ock andra allmänna arbeten utföras förutom, naturligtvis, de sedvanlige sommar arbetena, hvar för jag är af den mening, att mera arbetare komma att behövas, än som finnas att tillgå. Till slut tillåt mig nämna, att jag tror Provinsen Manitoba under säsongen 1893 skall tydligen visa den öfriga världen, att den är den bästa plats för en man, som arbetar för sitt uppehälle.

Spanmälsbörsen i Winnipeg har utgifvit rapport om elevatorerna utmed de olika jernvägarne och deras storlek. Utmed Great Nord West Central jernvägen finnas elevatorer, som rymma 94,000 bushels; Norden Pacific 661,500 bushels; Manitoba och Nord Vestern 651,000 bushels och Canada Pacific jernvägen med 10,969,000 bushels. Af de sistnämde finnas utmed hufvud banan elevatorer som rymma 7,415,000 bushels, Deloraine banan 1,166,000; Glenboro 631,000; Emerson 147,000; Souris 642,500; Stonewall 32,000 och andra grenar 24,600 bushels.

Manitoba Parlamentet började i måndags sina debatter. Ledamoten för Lakeside, Mr. J. G. Rutherford och ledamoten för Minnedosa, R. H. Myers, öppnade talenas rad, samt föreslogo att den sedvanliga tacksamhets skrivelsen skulle tillställas guvernören till svar på hans trontal. Om nykterhetslagen yttrade sig Premier Ministern följande: "Han hade aldrig sagt att icke hans regering ville skrida till handling. Han endast för tillfället undanbad sig säga, hvad regeringen ämnade göra. Om någon af oppositionens medlemmar ville föreslå en laglig prohibition akt, vilje han understöjda densamma."

Till talman, speaker, för Manitoba parlamentet har återvalts förre talmannen, parlamentsledamoten för Stonewall, S. J. Jackson.

Styrelsen för Manitobas Prohibition Förening sammanträder i Winnipeg i St. Andrew's kyrkan den 23 och 24 n. stkommande febr.

